

[Søren P. Larsen.]

vil derfor anbefale, at man stemmer for det af Mindretallet stillede Ændringsforslag til Lovforslaget.

C. J. F. Sven: Jeg beklager, at det ikke er lykkedes at opnaa Enighed om en Ordning af det Forhold, som det foreliggende Lovforslag drejer sig om. Ved Sagens første Behandling gav jeg Udtryk for, at vi fra vor Side gerne ønskede at naa et Resultat. Imidlertid maa jeg erkende, at Vanskelighederne ved at naa et Resultat viste sig noget større, end man egentlig havde kunnet paaregne. Det, som jeg ser som den væsentligste Aarsag til, at vi ikke er naaet til en fælles Indstilling, er, at det er overordentlig vanskeligt at gaa til en stykkevis Reformering af den sociale Hjælp, der ydes paa forskellige Maader, og hvortil i det væsentlige Offentligheden gennem Stats- og Kommunitilskud yder Bidrag. Dette har været dette Lovforslags Achilleshæl, saa vi ikke har kunnet naa en Ordning. Vi var fra vor Side villige til at strække os meget vidt med Hensyn til at give Krisekasserne en fair Start, men noget andet var det jo, naar der samtidig krævedes en saa kolossal Forhøjelse af Statstilskuddet og Kommunitilskuddet til Arbejdsløshedskasserne. Men selv her havde det maaske været muligt at naa til en Ordning, hvis ikke de af mig berørte Vanskeligheder ved en stykkevis Reformering havde gjort sig i alt for høj Grad gældende. Under disse Omstændigheder, hvor det altsaa ikke kunde lykkes at naa til et Resultat i Fællesskab, har vi sluttet os til det stillede Ændringsforslag, idet vi maa mene, at dette altid er bedre end intet, og jeg kan ikke dele de Betragtninger, der blev fremsat af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, at det skulde være helt udelukket at faa flere Krisekasser i Gang med et Tilskud som det, der er forudsat i Ændringsforslaget.

Det er let nok at sige, at der intet kommer i Stand. Jeg tror, det vilde være noget heldigere for hele Sagens Løsning, om en lidt bedre Villie til at naa et Resultat var kommet til Orde. Men jeg indrømmer, at det er et Standpunkt, der ret konsekvent er indtaget fra socialdemokratisk Side, at der ikke paa den her angivne Basis vilde kunne forventes etableret væsentlig flere Krisekasser end dem, der er etableret i Øjeblikket.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale det stillede Ændringsforslag. Der er jo ikke meget Haab om, at det kan blive vedtaget; der er overhovedet intet Haab om, at der i denne Rigsdagssamling kommer noget prak-

tisk Resultat ud af det Forsøg, der her er gjort. Vi faar saa imidlertid haabe, at det, naar vi til Efteraaret mødes og Spørgsmaalene ganske naturligt kommer frem paa ny, vil være muligt at naa til en Ordning paa det heromhandlede Omraade, en Ordning, som vi fortsat i allerhøjeste Grad interesserer os for, og ogsaa indenfor visse Rammer vil være villige til at yde vor Støtte til.

Rager: Ja, jeg kan ligesom tidligere Ordførere, der har talt, beklage, at det trods de mange Forsøg, der har været gjort, dog ikke er lykkedes at naa til noget enigt Resultat her i Folketinget. Jeg skal anbefale, at man stemmer imod det af Mindretallet stillede Ændringsforslag, idet det er min faste Overbevisning efter de mange Udtalelser, der foreligger, og ogsaa efter de Resultater, der foreligger som Følge af lignende Love, at paa dette Grundlag oprettes ingen Krisekasser; og vi kan ikke være tjent med atter at vedtage en Lov, som ikke er egnet til at opfylde det Formaal, som tilsigtes. Jeg vil derfor anbefale, at vi forkaster det Ændringsforslag, der er stillet, og stemmer for Lovforslaget i den Affattelse, hvori det er forelagt af den højtærede Minister.

Jeg skal ellers kun gøre ganske enkelte Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der faldt fra Venstres ærede Ordfører (Søren P. Larsen). Den ærede Ordfører var inde paa en Detailkritik paa et enkelt Punkt, nemlig Spørgsmaalet om Tilskuddene til de Arbejdsløshedskasser, hvor Medlemmernes Indtægtsgrænse laa fra 3 000 Kr. og opefter. Det er jo saaledes, at de er delt i Grupper fra 3 000—3 500 Kr., 3 500—4 000 Kr., 4 000—4 500 Kr. og over 4 500 Kr. Men naar man begynder en Detailkritik der, er man i Virkeligheden ude over at vise en alvorlig Interesse for det foreliggende Lovforslag, og saa er man inde paa ganske ligegyldige Petitesser og paa Omraader, hvor der selvfølgelig til enhver Tid kunde være forhandlet. At dette er rigtigt, kan jeg oplyse ved at angive Størrelsen af de Tilskud, som er ydet i Aaret 1927—28 til dem, det her drejer sig om. Der blev i alt i Stats- og Kommunitilskud betalt for Indtægtsgrænsen 3 000—3 500 Kr. 128 160 Kr., fra 3 500—4 000 Kr. 24 049 Kr. og for alle, der laa over 4 000 Kr., 15 757 Kr. Det er altsaa ganske overordentlig smaa Tal, i alt knap 170 000 Kr. af et samlet Tilskud paa over 11 Mill. Kr., med andre Ord en Petiteesse. Det skal vel indrømmes, at efter Ministerens Forslag stiger disse Tilskud procentvis mest af